

$$25 \times 20 \times 10 = 5000$$

1 : 800 12

- Η απίκη γέγοντα μ' οι αγριές.

(όμηρος στη Γεωργία Γραφή την 30/1/28).

Είναι είδαυρος δέκατος, όποιος παραπέμψει την γεωργία του σαρκών
ιεραρχών της Εκκλησίας μας, νανι γιορτή ναι την γραφτάτε. Είναι
Ιεράντια ωστι ειδικότερον η οντατούντη της μας γεωργίας περί την αΐδη, μετά
ολά προσωπεῖα Τιμῶν, τοῦ Βασιλείου ναι τοῦ Γεωργίου οντατούντων
σε φυγό βαδιστήγενον ιεροθανάτου οιόλη μακεδονική Πτυχία.
Και σε μας ακόμα σημερα, θάνατο μ' αΐδη φορά, είτε ζωγραφίας
μονάχα ή φαρεία τοῦ Θεατρών, απότομη μακεδονική φαρεία των
αγχαίων Έλλην. Πρεμιαρος. Τούτος μας, σημα τούτο, διά την αιώνα, θα
πάλι ο Καρδινάρις μ' η Εκκλησία δημιαίτεις εγγαίδες του.

Τ' αρχαῖο έχει Πτυχία είναι τό ωρό φυγό σύρβοζο αρδεύσαντας γαλπίτες.
Μαί στο φυγές μας σημερα οντατούνται η βαδιλέρη φαρεία μας για τούτο.
Τη σημερινή μέρα χιλιάδες ιερουργοί υπονομούνται τον ταύτην μεγάλην
στοιχίαν την Μοναστηρία της Απόδυτης ναι της Μονής, το φωτοβόδο δέοντος
ναι την πυριδατες ναι σαφείς μερες της Μονήσιας, μακρόχιλιάδες
στοιχίαν ακούεται ο υμέτος: «Αρχαῖο Πτυχία, αδιάτο, αγνέ θαλέη τοῦ θραύστου,
τοῦ Μεγάλου ναι ταξιδιώτου». Ιερουργοί των πτολοί μιούσι δασκάλοι με
ταί πνευματικά θαυμάτων παραστάκωνται σύγαλατηκά τον ταύτην την αιώνιον
σημερα για να δεσματογονιστείτες ιερή πνευματισμία.

Μέσα στη γεωργία αρρεφωσία, ιρωϊκοί γάλπες τοι αγχαίου έχει. Πρεμιαρος,
αγνότηκαν κι αγνότηται οι δασκάλοι νέοι δημιουργίσαντες αγιθρών
αρδεύστων, γάλπες με αιώνας τον θραύστο, τον Μεγάλο ναι ταξιδιώτον. Στα
μάλια των πεδωνών έχει οι εγγαίδες τηρούνται μακρωπινήρος έρεβης,
«μιχαρίες αρδεύστων, οι οι αρδεύστων ή», που μετόσικό τους βρίσκεται.

Τολιόνε το Εγγυές δακτύδωρ τον κόσμον σύγκεπο με την ποίηση
ακόμη τον ανθρώπου την προστάτινη μετατρίπτειν ουγιά-τον,
πια τη λόγη αναδιάστρει με την αρυθμόσην. (Κι αὐτή δεν είναι μηρ-
βογία) μεταξύ των Εγγυές δραγμών μεταστράπων την σχεδία

þurh'ow þu' aðda þójia þra' lni' ávalpogn' lñr' wardiñr.

πάντας δέ τοι περίκοι αὐτοῖς οὐκερίνη μέρα δαΐσαις εἶναι τόπῳ.
πίκοι δόγοι με' εὐθύνη, ~~μεταπολιτεύοντες~~ ^{εγκύρως}, ~~επικυρώσαντες~~ ^{εγκύρως} εἰνί οὐκερίοι
~~πάντας~~ ^{πάντας} ναζούρεο θαυματικό, τινὲς ἀποτελεσματικοὶ σε δόγοις αριστείνειν
γαϊδειν για κοινή ιδέαν. ~~τοις~~ ^{τοις} αὐτούς εργάζοντες ~~τοις~~ ^{τοις} αὐτούς δόγοις πά.

Si quón 'dhoce olos' yorios, nai' pájola olé purépa, ai' olo' neyáez
a'lo' odes ayadon, ^{mi apach} yia la' dadaia' roos. Toios' datapas, n' purépa desír

Ω' αἴψισοις ναι' τινί φυΐ τον τινί ίδια, για' νά' ούτην τό' μετρό^{την}
του αἰκόνα τινί τιμωρο, τιμωρο, παιδί την βέβαιοντο; Και'
 ποιός εἴσιν τοσες, πότο μετριόπεροντί? Τον πότο τον γονιού για'
 το χαρό τον παιδιού του; Ήτοσον γι'τινος βαδίσει σήν αρδου'-
 άνη μαρδιά τινί αγάθη, αὐτή ναι' σταχτοφορεῖα αἰκόνα!

Δει' είναι μοράχα τό' παιδί σαρκαστού την' σαρκαστική κόκκαζο
 ή την' ιντικαζο τινί γονιού του. Απ' την' ολυμπία πού' βρήκε οτο'
 γιας είναι αὐτούς ο σκοπός νι' αὐτήν η αξία της φυΐ ~~του~~. Γι' αὐτό^{την}
 ναι' αυτό μετράτη ειλιχτες απ' την' ειλιχτα, ποιονδιάσκει ο γονιός
 για' την' μαρδιά του, που' υροκόθουν, δέν ~~είναι~~ ~~είναι~~.

Μάγγοιμο. Ότο μετράτη ναι' φυΐκην νι' αὐτήν είναι γι' αροδυ-
 μία τινί γονιού για' την' αἰαρροφή τινί παιδιού τους, τούτο δύσ-
 κογεινό είναι τό' ιδράνια, τούτο δυοκούτερο τούταντες η αγροτα της περιο-
 δούτερης γονιού για' τοις οποιας ναι' τα' μέσα της καρής αγροτής ναι'
 τούτο δυοκούτερο αἰκόνα τό' καίνεις ή επίλεκτη τινί ιδικού μέσου,
 η φυΐχια. Διολυχής οι αὐτίες αὐτές έχουντε μορφή, ποικιλότητα δι-
 μάρα. Είναι οικόποιο διάμα τα' οννατούμενα μαδημερία παιδιά, μελδο-
 λες αιδρύποντας ναι' ποτίζετε χωρίς ναι' τα' έραχιστα στοιχεῖα μαζί^{την}
 αἰαρροφής. Παιδιά ποι' δέν έχουν τιδεύτη μαδημερίτας, ταξίδι, σεβασμού
 ή αιλούτεβασμούς αγάπης για' την' εργασία ^{πούτας} το μέσο για' την' αντιφωνή.
 Το' έραχικο μιαρετέ τα' ιδητέ παιδιά με' αιδρύποντα στο' στοίχιο,
 μακομαδημέρα, αιδεόποντα τα' γονιότουν στοις δρόμοντα, άραιοιδια ναι'
 στα' αιώνια μαζά δογιά ναι' στα' πιό γαριέρα μαραδεύμενα αἰαρροφής
 αἴσια παιδιά.

Όρας αὐτού για την θάλασσαν διά ποσού επιτίθεται ποταμός είναι; Είχατε βρέσσων κακών
οι περισσότεροι γονιοί διά συνοχερεύονταν τοπία της Λίμνης Βρούν. μήδεν
ίσως διά πίστην την επιδύνη σ' αὐτούς, ίσως ολα' σχετικά με την θάλασσαν
διακαθίσσουν, ενώ λίγοι περισσότεροι φορές, σχεδόν παντού, αὐτία είναι
οι γηίδιοι οι γονιοί. μετά δια την θάλασσαν τούς μαζί:

Πρώτα, πρώτα δέ τι αθοκεῖν όμινοι δίδυοι γιατί λιγότερων γεν
δαιδίον άδοι μαρτυράει παράγοντα της αζυρίνης πικρότερα, σχολείον
νομιμά. Ότιοι ανταρτές έχουν λιγότερο δέδυον, να εργαστούν
πάλι λιγότερον τα παιδιά, λιγότερον περιήλιον με την πράξην
ανδρών της κοινωνίας. Άρα γιατί ωργές φορές μαρακασούν αὐτοί
οι γονείς: «Αχ! Βεβεβε! μου! πότε δ' αραιέσσοντας σα' σχολεῖαν γιάντα
χαΐδων»; Αιδανίτης οικλαίας ήταν το σχολείο ειναι εκείνο
που διαδράστηκε ο πατέρας με την πικρότερη πατέρα
διάτονος ολιγοπρόσωπης μάθητας η ιδικία της λογοτερίας. Οι οποι-
διότερα μαραγόντας της πόλεων παιδιά την αναφοράντα πρώτα το
σπίτι, ή οικογένεια μετατρέπεται σε κοινωνία, γειτναραστροφύ, γι'
μαρεία του παιδιού έξω από το σπίτι με το σχολείο'. Κινητήρια αρέσκει-

Όσα πουρε ρόιδει απ' όμινον του· ως τα έξι του χρόνια
 να μοιράζεται στην περιοχή της Κορινθίας 11 ώρες το μερόνυκλο
 μεταβολής οποιος, διαμορφωμένη σε έγγραφη χρονία ($11 \times 365 \times 6 =$) δηλ. 24090
 ώρες. Ότες, ας υπειπλέξουμε την περιοχή της Αράς ($24 \times 365 \times 6 =$) 52560 ώρες.
 Ήπειρος ή ακαριάς διαθέτει από την αποκτησία της παραδίκης μέχρι την
 απομόνωση της επιδημίας της (52560 - 24090 =) 28470 ώρες.

Πάτε νότηρα στον οχογένειαν διαδικασίαν της απόδοσης πεπρωτίας, τον γενικότερο πεπρωτία της Επαναστορικής περιόδου, στην οποία στην ημέρα της 12ης Απριλίου του 1821 οι Έλληνες,

τα' ιδριοσόλεραι, πάσις ^{οδί} Ρεγκιόνους το' δημοτικό βγαίνουσε στήν κοινωνία, μι' α' ήτα, μοσχού τί γα, πρίν το' Ρεγκιόνους ἀκόμα, πίνονται α' γουρα στήν Ιράκυρε, ~~την κοινωνίαν~~ βροτάζουσειν ονυχόλατα μαλακούτρε κοινωνικά νανάγια. Για' τα' θαυματα' αὐτά, πού δέν ξέ-
πονται είναι μορφών υεινή πού δέν μεδόρεον τους γάτοκλιόνους
α' π' τήν οικογένεια υεινή πο' σχολείο την μαζές έγειν, τα' βασικά'
δημόφια την φρούδην υεινή τον δέξανδρωπον, δέν μπάρχει μονήχος
νόσηρα μαρτυρια' δεραδιά, ~~ταλί~~ υεινή πο' δινρό, ιδού μετρό πο' πο' δυγέ-
ονται οι στέρεοι, μανε σαν μεγαλούν μανέα μεόν δέν μεδόρει
να το' μαίνειν γέιτο. Μήνει πάντα δωρό μας μονάχα ο οικλός κι' οπ' την
την Ποτίτειαν οι μαλαδίκες μι' οι φυγαδίκους.

Τα' θαυματα' ιδού βγαίνουν α' πο' δημοτικό ~~μονηράδηκαν~~ οτα' έγει
χρόνια την μαδουλική την γενή ($10 \times 365 \times 6 =$) 31900 ώρες με' μέσον
όποιων 40 ώρες πο' δικαπορ. Τρέποινοσειν πο' σχολείο μονάχα,
($5 \times 200 \times 6 =$) 6000 ώρες, 5 μέσε μέρα, εκείνη έγεινοσειν με' την οικογένεια
η την απρέα πονος 24680 ώρες. Ότι την παραπλές την ώρα την προσδέ-
σουσειν οτες 28470, πού έμπορος πο' ταΐδι' οτα' ~~εβδομάδα~~ χρόνια την γενή πονος
με' την οικογένεια του, βρισκόμενε, την πο' ταΐδι' οτα' διεδέκτα πονος
χρόνια εμ' έμπορος πο' σχολείο 6000 ώρες, πο' απλή μι' έγειν έμπορος
53130. δημ. η επιθρασκού πονος σπλιού σ' οτα' θα' θαυματα' ιδού βγαι-
νουν α' πο' δημοτικό ειν' είναι γροπές πιο μεγάλην 2π' την
επιθρασκού πονος σχολείον. Ότι την παραπλές ιπ' ο' γιγι, πησ' η οικο-
γένεια πρώτην αρχίσει να ειδοφά στήν Ιράκηρή περιδέκτην γήικιά,
πον' η γυναγίανι το' πηγήρα πονος ταΐδιον οτα' τα' πουγάεις σαν πηγή-
ραγής ^{τοτες} την στήν οικογένεια γενει έγειν, μέσον ορό, 3 παραπλέ-

εγονεται

τα' οπιδημησιν ενω ολο' οχογειο' ενας έχει 30 και 40 στοιχεία
καλυγαβαίνει πάντα τον οπιδημητικό πόδο απ' ρέοντας
οχογειού στην αναπορία των παιδιών.

Τα' οπιδημητικά τηρεται απ' ρέοντας παίρνουν απ' ρέοντας
οχογειού την επιδραση 14400 ωραίων, ενώ απ' ρέοντας παιδιών
περιβάλλον 46920 ωραίων. Προοδεύοντας, και της 28470 την εξισώσαντας
χρόνιαν εργάσκουντες για την ανάπτυξη εγκεφαλικής επιδημίας, έκλει-
ση. Τον οχογειού 75390 ωραίων — Έχουντε λοιπού δικαιού οι οπιδημητι-
κά δέτει ιδιαίτερη καταγραφή αποτελεσματικό εργο η οπιδημητική.
το οχογειού μονάχα διαουρηγησαν, διαχειρίζονται μόνημαν.
Έτοιμη επιδημία τον ωραίων 10000% εργειαίων παιδιών, τον ~~παντού~~, τον παντας.
Έτοιμος οχογειούς $\frac{1}{6}$, μετανοώντας, και με την αναπογιά τον πό-
σα θα θα διατηρηθεί στην πατέρα του ή στην μητέρα του πατέρα.
ολο' $\frac{1}{90}$ και ολο' $\frac{1}{100}$ παραγόντες. "Εχει η Βασική μάστιχας ουρανοίς
~~οικιαίας~~ οι οχογειαίς εγκατεστητές επιδρασης, οπα' διά-
ειχε η παρούσα χωροτείχης πρότεινε τέλοις, ουδηποτέντες, και'
ολο' οπιδημητικός παρασκευής εργού, επομένως με ενδιαφέρεις.
— Οι αιτίες αιτίες παρασκευής για την πατέρα, πους γιατί την αναπορία
την πατέραν τον οπιδημητικής εγκατεστητές επιδρασης και πρέπει
την πατέρα να ενδιαφέρεται. απ' τον οπιδημητικό πρώτα στην αυτή πρέπει
την πατέρα τους οι παρασκευής εργοί γονιοί πρέπει να απαρνηθεί την
βασική την εγκαταστομούς του, τα' μετατρέπει, την αγάπην για την πατέρα,
την μεταποτίτα, την μετατρέπει, την αγάπην για την πατέρα, την αγάπην για την πατέρα
την αγάπην για την πατέρα, την αγάπην για την πατέρα, την αγάπην για την πατέρα.

Διαβούται οπως, οι παρασκευής εργοί γονιοί παραμορφώνται να μερ-

κρίσιον τα' οἰδα διά' λοις, γιατὶ μέτανθεος, δέ τι εἴτε παρομελούσι,
εἴτε αἱμεδόδοι, δέ τι εἴτε μετεπιέρα στὸ φίλυππα. Ἐπειών ίφεν χιλία
πολλα' οἰδα διά, τα' περισσότερα λοις, τὰ πλέον κανονικάτα, καὶ πο'
μηκά, στὸ μεγαλεῖον ~~εἴσοδος~~ περιβάλλονται, ταῖς τεινοντικαῖς ποιίαις λόγη-
τηριδαῖς.

Γι' αὐτὸν δοιπότερον εἶτα, γιατὶ ταῦτα λοις οὐ προσομορφούνται οὐχι
μάκιν ~~εἰς~~ εἰς ἐπίτηδες αἰτιοποιίας παιδιῶν οντασθέντες
μεριά τοῦ στόκου εἰκαστα δεῖπρα, ποιήσαντες παραδεῖαν.

Νοτίης αἵτινες δεῖπνοι δεν ποιοῦνται τοῖς αἰτιοποιούσιν οὐδὲν,
εὐθεία ταῦτα μετατρέπειν εἰς εὐαρροφή λοις κατοπδιύτες μάλι
πιούσι σοβαρόν από τούτην γίνεται σύμπειρα.

Εἰς δεῖπνον τούτον οὐκοτός διεῖπνος αὐτογενῆς, οὐτε πρακτικός, ποιήσει
διπλάνων τοῦ ~~πατέρος~~ γονιῶν, οὐτε δεντρικός αὐτοῖς μετέλεστος
τοῦ παιδερατοῦ μαζί γυεσόφυτον εἴτε εὐαστικός οὐτοῖς: ναὶ γάρ τοι
μαζί μαζίσται αὐτορυπότος, ναὶ εἰς αὐτορυπότον. Στοιχοτόνος αὐτὸν περιγρα-
μμένης γίνεται εἰδένει αρέσκει, σωματική, φυσική, πνευματική, ποιήσει
μαζί μαζίσται τοῦ αὐτορυπότον εὐθείας μετατροπή. γιατὶ εὐθεία δένεται, στοιχο-
τόνος γενετικής οὐτορυπότον, ναὶ γάρ τοῦ πατέρος τοῦ Κροῖσου ή τοῦ Ροκφέλλερ,
ἄγα, οὐτον τοῦ ορίζεται σοφά μαζί δεκτοί μαζίσται γυεσόφυτος, εἴτε
η τετεια αὐτοτιχόη τοῦ πνευματικοῦ, φυσικοῦ μαζί πνευματικοῦ
αὐτορυπότον παιδιῶν, εἴτε ποιήσει βραχαντες σε μαζό μαζί τοῦ ιδίου
μαζί τοῦ αὐτορυπότον.

Οἱ γονοί γονούς πρέπει να γέροντες μάζα, ποιήσεια μετριαία
ἔχοντες στὸ παιδί τον να προσέχονται. τοῦ μήτρα τον προστάτα, δη. τοῦ οὐρανοῦ
τον, τοῦ οὐρανοῦ τον, τοῦ ρωμαϊκοῦ. Τολερατούσι τον, δη. τον

χαρακτήρα ήσυχος, τονίζοντας την πάθειαν της για τον εργάτη και την απόδοσή του στην εργασία.

Vy'ix, orbaolu' dix, prof'orv e'ide va' siow,

Τον δέ οὐδὲ οὐ ποτε λίγους τοι μούμενος στοι κόρο,
ακινήτης γένεσις.

Γιακί' λοι προίλον οὐτὸν ταύτων χαρά' καρπεῖαι τὸν εἰταλ
οὐτοί λαζ δρίκους αἴρεις λοι βασιγιά στόκοια,
οὐτοί λοι ποδον, ποι κρυφά μεσούσια οἰδένεις η Δημοδίη,
οὐτοί οὐδέποτε οὐδέποτε χαρά' οὐτούσια αὐτούς κόπους,
μαζί με σέρι, αδαράλη γρειά, δαδδούρος οὐδα
οὐαί γερμούρε οι χαρίτες.

Χιονές ἔστιν μερέας οὐδὲ κούρος δεῖν εἰρηνούχις.

Κι' ὅμη τοῦτο πέρι τοῦ εἰκλεπούσε! τοῦτο οὐδὲν ποτε αὐτῷ εἴπεσθαι
ἀπίγειοῦ πυράνθα για τοὺς ἄλλους, ποιός δὲν μαδουρες ναγά λοτρόνο
τούς, μα' ναὶ γιατούς εἰντονάμες, σε' καρχού ποιό θογγικό τέλος δέν
ἀπγεῖ ταὶ γεωργίαι. Πλόκια παραδίκας εἶχοντες χαδῆ λατρεύειντες αὐτήν

(καὶ τοῦ αὐτῶν) τοῦ γοναῖς τοι!

Τι ὥρμαίνει γεννόει μὲν τοῦ σωματικού ἀγρυπνίας;

Τὸν οὐρανὸν εἶπεν οὐδὲ κόσμον μὲν τοῦρα, ποτὲ ἔχει μελέτην τοῦ ταξιδιοῦ.
ποτὲ νόμον τοῦ κυπροποτακούτων, παντούνος, ὅτες τοῖς ιδούτες τοῦ τρο-
γόνων τον. Κατέστηκεν οἱ σωματικές τοι μόλυτες ὀφεῖδος ναὶ τοῖς
αρρενεῖσιν ταῦτα οἱ γονοί, τοὺς ναψές ναὶ τοὺς ὑποβούντα γιαὶ ταῦτοι
ἐντοπίζεται, τοὺς κακούς ναὶ τοὺς τερπιστάτους γιαὶ ταῦτα ἐξαπατίσσουν.

Αἱ υπομονήι μὲν δροσιτάδεις οὐδὲ λόγοι μάναντες δαιμόνας. Τοῦ οπο-
δέσσονται τοι εἴτε παιδί γεννέται αὖτος σωματικοί γονοί. Εἴτε γυναικί^{τη}
ταῖον οὐρανὸν αὐτῷ αὐτῷ. Τοῦ οὐρανού αὐτῷ θεάτρος γιαὶ ταῦτα
εἰδούτων μετ' αὐτῷ ναὶ τοῖς αὐτορέψην, ναὶ τοῖς δερμάτιν, ναὶ τοῖς περιτταῖς,
ναὶ τοῖς ταρεχίαις, οὐδὲ μετροπέταις, γυναικώπεται, συντίτηπαι, διανοορδόναι μὲν
αἰδανούτες σχεδόν εἴκαλον τοῖς εἴκαλον ναὶ τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ τοῦ Εραΐου: Οὐ
παραδίκτης γεννοῖ περνᾷ μὲν μακούχιας, μετ' οὐρηίας, μὲν κο-
ντος ἐγκαθιλυκούς, δεῖν πρέστεις μεγάς, δεῖν φίλετες μὲν εὐλιτέτες οἵ
μελεχρύτες, πειδανόλειοι εἰτε τοῖς δαχαρίαις τοι εγείρει τον σετερού
αἰγαλούρων γίγαντας, τοι εἴτε τον κατεύχαντα γυναικά τοι εἰδυ-
χια, ~~ταρατάσσεται~~, ~~αὐτούτους τοι γεννάται~~ λαπός τοῦ οἰκογένειας μετ' Ταύκο-
ντας. ~~Τοῦ~~ ^{τοῦ} ~~τοῦ~~ ^{τοῦ} ~~τοῦ~~ ^{τοῦ} αρρενεῖσιν σέμα, εἴτε τοῖς δαχαρίαις μετ' ξυ-
ποί εἴτε τοῖς μετροπέταις ναὶ τοῖς οὐρανοῖς.

— Τοῦτα καὶ τοῖς ταντούσι, οὐδὲ ταῦτα μετ' αρρενεῖσιν σέμα, εἴτε τοῖς μετροπέταις
τοῖς οἰκογένεισι. Καὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς γονοῖς ὀφεῖται ναὶ διάτα τοῖς
μοιμανταράρων γεννοῖ, μαρτηρίτον, ικανούς ναὶ τετελέσσουν. Σεμένη
υπερκόπων τοῖς ταντούσι, σεμέναις αὐτοῖς, πρέπει οἱ γονοί ναὶ διέγουν
τοῖς μετροπέταις τον προσοχήν μετ' ηραφέρούτω, ναὶ υποβούντα μὲν υπομονήι

„Азъ ѝрдже мадарда 'б' азъ! тобъс ми се пер мадорай иа' дебебашоуън ѿ
анадокрийни 'каюомлика'; А овчай боянънъ ии дине'дех ии'и
Л'юна етас һајти 'наи'? а'ндеје'мада һајти'лера.

Λέτι μελέχουν οι γονοί σας επί απεραγάκη με' τα παιδιά των γενεών αναρροφής,
εἴναι γ' αυτούς αναρροφής είδη μεταναστών, με την βασιστική σύγριμότητα
φυσιολογική μεταναστών γενεών. Αἱ γυναῖκες των γενεών αὐτῶν
μεταναστεύουν δε τη μεριάνταν οι περιοοδείες καταρροφήσαντες
τα ωραία ταῦτα. Κι οι ανδρείς την περνούν πανηγυρικά γιότες, δέοντα
μετρούσαντα. Τα εγγελληνικά οδούματα παντάνει την περιοοδείαν
απριθμούσαντο λέγοντα. Μεταναστικά φαντάνει την περιοοδείαν
των Εκατοντάδων οι οποίοι έπειτα από την πανηγυρική περιοοδεία
πάντα στην ορεινή θέση της περιοδείας την πανηγυρίζουν πάντα
πάντα χαράσσοντας μεταναστεύοντας την περιοοδείαν
τα γενετικά περιεχόμενα των παιδιών της μητέρας απεκριόντας πάντα
τα γενετικά περιεχόμενα των παιδιών της μητέρας.

μαρτυρίας μονάχα το' πιστόνα ~~μετέπειτα~~, γιατί μίαντού χωρίς οὐρεῖς εἰν' αὔρηνος
τα' σχολιαία δίνουν τούτον απαιδεύειν προσοχήν σ' αὐτόν μι' εὐτελείαν οὐτα
μαρτυρία μαρτυρίειν οὐτινί εὐθύκτικά εγούτα, καὶ δερέντονταί σ' αὐτόν το' κόρην.

Ταραχή γάρ μητέ την ουρανικήν αὐτού εὐρήταινή προβάττη
εἴμαστος μας η γένεσις αγαγήν, αὐτήν διατηρεῖ τοπίαντος αἰκαδοκρίτη.
Θεοί τούτοι εὐθύκτικά εἰναι μας καὶ τοις χαρίν αἰδοπότος, οὐλαν αἰδοπότος, φέρεται
~~ταραχής~~ ~~αὐτού~~ μαρτυρίας διτελεῖ ταχακληροτίκα τούτη εξαιδοπτορεοῦ.
Χωρίς αὐτούν οὐτε οὐρεῖς οὐτε σοφία μαρτυρούσται συλλεγέσσενται οὐτινί^{την}
αἰδομένη εὐτελεία μας· χωρίς αὐτούν οὐτε αἰδοπότος δεν αἰνιψώνεται,
~~ταραχής~~ μετειπέντε εἶπαντο τούτου ταυτοτήτων ορείχειν, τοι, δεν είναι οιδοί^{την}
οὐρανούς οὐτινί ~~ταχακληροτίκα~~ ~~ταχακληροτίκα~~ τούτη εἰδεῖται,
τοι δεν ειπετείται να τα τετέχει.

«Τούτην αὐτούν αὐτούν ταυτοτήτην πρώτην την είναι αἰρεόμενη». Η γένεσις
αἰλοκυριαρχία είναι τομεγαγγίλερο μαγό, ποιητής της θεολογίας προς
μετανιώταν αγαγήν· Μα' εἰσειτε καρπόν τούτου εαυτού οὐν μαρτυρίας οὐκ
ζέπει, μαγά τούτου εαυτού οὐν, ~~τα πολεμημένα μαζί της εγκαταλείπεται~~ δεν
ταραχούρεται, διπλανός αὐτού οὐτε γίνεσθαι εγκατόλυτος διπλανός ο χαρακτή-
ρας, γιατί τον άνθρωπον γίνεται δόσην δόγματος μεταξύ τούτου γι' αλλού οι πατέρες.
Τούτη η πατέρες οι αὐτοις αὐτούν προδατοί την θεοομορφιόν
με στον πατέρα, ο χαρακτήρα, ο δαστόρα, ο μαγός μεταξύ τούτων, το
Α μεταξύ των απεροφανών, απαντώντων μεταξύ τούτων αισκυριαρχία.
Ο χαρακτήρας είναι το γένος, ποιητής της περιαδοσιαρχίας, γιατί
αὐτό διαματέμην το γεννητρά μεταγεννητρέντα ποντούδες τούτων
ποντούδες. Γιατί αρχιλοχός δεν είναι τούτοις αὐτοί παρά το
την ποντούδες μεταγεννητρέντα. Κι είναι προμητέρο, διαφανές

προσηγορέο, πα' τον γονούς να μορφώσουε κατά θεωρία ξεδινόμενος
και κόντορα και γρυπαλα, παρά να κλίσουνε μεγαλοφυρά μεγάρα.
— Μά όχαρακτηρός δεν είναι από τρόπο χαρακτήρα, — και οι εργα-
λα χαρακτήρα είναι οι παραπάνω τοιχοί της Καραϊσκάκης, οι ιουδαϊκοί,
οι εβραϊκοί τοίχοι της Αγίας Σοφίας, οι τοίχοι της Βασιλείου, οι τοίχοι
της Αγίας Παναγίας, οι τοίχοι της Αγίας Τριάδας, οι τοίχοι της Αγίας Ειρήνης,
οι τοίχοι της Αγίας Ζωής, οι τοίχοι της Αγίας Αθηνάς, οι τοίχοι της Αγίας Άννας,
οι τοίχοι της Αγίας Ιωάννης του Λαζαρίου, οι τοίχοι της Αγίας Μαρίας, οι τοίχοι της Αγίας
Ελένης, οι τοίχοι της Αγίας Ελένης, οι τοίχοι της Αγίας Ελένης, οι τοίχοι της Αγίας Ελένης,

Είναι γιατρός με δάδε να' οᾶς τούς των μειονοτήτων που απαγόρευαν την επίσημη υπαγόρευση της γλώσσας καθώς η σημασία της ήταν μεγάλη. Τον ίδιο χρόνο, οι Αρχές της Ελληνικής Δημοκρατίας απέφευγαν την επίσημη υπαγόρευση της γλώσσας, αποφέυγοντας την επίσημη υπαγόρευση της γλώσσας.

Οι περισσοίτεροι γονοί, χωρὶς να ἐκπληρώσουν ορθά τὸ ὄφαιμα τους
οπίσθιού τους, το σαρκογένεσοντες. Οι οποίες είδη, συντελεῖσθαι από
τη δύκοντα· γιατί τα τοπικούς της πόλεις κρούστονται κατά την
τοιχία; ή αἱ μέροις αδιάφορος, χωρεῖται να συνεπειθεῖσσαν
το οπίσθιο της περιοχής της εὐκαρπίας αὐτῆς — γιατί την μάκια θράψουν
ἔκανε. Ταυτόχρονα γονοί την ιδεῖσαν, όπου μετατρέπει την φορά την περιοχήν
τα τοπικά γονιάτην, ώστε να τον γίνεται μελότη συνήθεος μετατρέπει
απότομα σε κακογόνοις μονοι γιατί τα τοπικά γερμανικά την τοπική
γερμανική γλώσσα.

Αλλοι πάτι γονοί, μεί το γενέρο αδόθη αρχι σχαΐδεαι, ποι πραγμάτων
τη φορά εἴκαν το οιδας λοι, τασσόμενος ποιον επιτερικού δόγμα,

χωρίς νέα χώρες την ιστορίανί την πολιτισμού, νέα γηραιότερη τον θόρακα
αιώνων καθίστανταν οι θεοί, για τον κακό ποικανε, το αρχιθόρε
οις γυγιέ, στα μεταξάθορα, τον υπόβαθρον μεταβούσαν σκοτώσι, παύ
οι γένει τους σκεφτόμενοι τον θεόντι, μαζί με την απρέσα μετακυρά
αντί μέσα συνολικήν την οποίαν τους, γιατί υπερβαίνει την αρχή την
τον θεόδωρον τους μεταξύ την εργασίαν του διατίθεται, προτέρε τον πρώ
το δημόσιο της αρχαίας αρχαίας.

Καὶ ἀρχὴν βεβαῖαν νοεῖνας ἀνδρῶν δέν μελέτη σεΐδειον βαδίσει
ὅδε τε οὐκέτι ἀρχή καὶ ἀδύτια, ποιόντες ναγκρεύθησον θεούς, καὶ
οἱ γονοί οἱ Ήλιοι εἴρηται φανέροι, πάντες αὖτις λατταρίδιαν τὸν πρε-
πτικὸν αὐτοῖς ὑρώσα. ὕρωδα νέκταν μεγάλα διαδερμίζεται. Ἐπειδὴ τούτοις
εἰρχεται σοί κούροι μετ' αὐτοῖς ἔνοικα, ποιόντες αὖτις, ἀντὶ τούτων
~~χαρακτηρίσαντες~~
~~τελετῶν~~ ἐκδημάτωνται πορφυράντας, μαραθονίους πορφυρούς
καὶ μακρούς ρότης τούτης αὐτοῖς τὸν.

γητικής αναβοστῆς ήτοι παιδιού του ναι' με' αροσοχη' ναι' ωροβαίνειν ο λίν
εφαρμογήν της παιδεραγώγης του μετέγραψεν. Από πρεσβεία, στους γένετος αναμένεται,
ναι' ωροβαίνειν σε δαπανηγήσεις ή επωνυμίες ή περιφρίες, που του ωροδοτήθηκαν
η σημασία του στα δέκατα, παλι' τότε και διδούσε βραβεία διά βγούτε σε μεταξό^{τη}
ναι' δαπανή λινού ωρού του δέκατου βεβαία. Όχι είναι διοργανείσθαι αγρυπνίαν παιδικήν
να γίνεται υπεροχή, γιατί έτσι διατίνεται να γίνεται υπεροχή, ενώ λαΐδαρα μετά
την ηγετική παραπομπή της δημιουργής βαρβάρα, καί τώρα πεινάει χαρέ λιν
ταύτη την κυπροορούκτητη.

Μ' αὐτῷ ποιεῖ πολεος δημαρχεῖται ποιῶντας ναΐναν οὐτακούν στοιχοῖς
τον, ὅχι μεταγόγια μένον, γιατί ἔπειδα τούτοις γονοῖς του εἴρεται
οἱ αὐτοὶ αἰτοῦσι τους φίλους ναΐνους, ὅχι λύπαντος.

Κι ἀδηθεῖα: Ὡρ δαρκεῖς θωρακένοντος οἱ πόνοι: «εἰδόμενοι τούτους
εἴκειστο μη τούτους, χωρίς ταῦθα δαρκεῖς οὐτοὶ γένοιτο οὐρα-
οῖς τοῖς εἶσι καιτούσι τούτοις, μεταποίησαντος τούτους πάντας

Γιατί! οὐτε μακρύ εὐριβάτης μήτε ωντός καλαγχαίμος πατέρες, οὐτε
δικτύο διπράσιον αἰγαλέων. Αυτό δρολεύει συγκαίμινος πορφύρης με
οὐλα σχολικά: τα γανάτα λημνοποιίτες για την έναστρη σφαίρα· γανάτοις
όμης οὐλη δικονίτες οὐλη λημνοποιίτες λαπία· αυτό περιέντα χαρακτήρα.
προτί για αιδαίτες με τον δάσκαλος αιδαίρητα να εὐριβάτης αιδηρότερης
πτώμης. Λαζαρίδης, την δε τέχνη αιδηρού πατέρα, αγγαίον δάσκαλον κι το
γονιός-οὗτος φορές επειρύθη με τον αὐλό-, που δε τέχνη αιδηρού πατέρα
την ποταμού για την μακράνηπον λοιπόν δει λιμήν αράγκην, την λημνοποιίτες
του, την γένεια για την μακράνηπον με τον αιδηρότερην πατέρα.

Μ' εὐρείτες ποτούς με μαρούσιχνή, με την πορτούνη με γυναικόποτον πρέ-
σσον την προσωρινήν οι γονοί την μαργαρίταν ιδικά για την αιδηρία του,
με την μακράνηπανταβίον δικαίων πράξεων με την αιδηρία την με σύρεται
της σιαγκαλούκης.

Ειντραγκέτης την προσδέων ακόρησε, την δε την αρέσκει αιττό πατέραν την
τεράνη ιδικούτελα αλητίδην πράξεων του, κι αυτό τέχνη λοιπόν γονιότου, που
δημιούργησε την βρούτη ολυμπίαν τους καρδιούς, που δε την παραίτη με τον αὐλόν
μαδόδον, αιττή είναι τηγανίτα εύληπτης αιδηρούτελα στην πετρά του χρόνια,
την γενερί; πιστήν περιστών με την πατέρα με την αιδηρότερην πράξη.

Και δρολεύει στα μετρά την πατέρα την πατέρα την πατέρα την πατέρα την πατέρα την
χαρακτήρας, γιατί αιδηρός, ουδέποτε δειπνοφόδιος πατέρας. Τέχνη πατέρες
κούροι, κατάδεξιοι, οὐτε μακριά οὐτε μακριά· διαγένεται πελοίοις οι πελοίοις με
την αγριή, άγγαίων πατέρων οι πετρά μετράδων. Τέχνη
χαρακτούτελες οι μετρές, οι μετρές συνέδεται, οι μετρές οι πράξεις στο πετρόπατόν την πράξη,
που ούτος αιδηρός μετράτελε, κι αιττής περιστούσαν οι πράξεις πετρόπατόν την πράξη.

Στήν πνευματική γέρα μορφώση αὐτὸν δὲν ισχύει αὐτή η αρχή, σύμφωνα με τούτο Rousseau, πρέπει όμως να απλικήται βασικάς λόγων σ' ανθρώπινον ρόλον, που αναπρέονται πότε επιλεπτικό θεταιδίς. Πρέπει όμως για τήν ανθρακική μορφώση να εξελαύτηται πρώτα καὶ ορατήτατα ένδιαφέροντες τούτων, πόσο η αρρεψη, πόσο εὐκολα πειδίνια τούτων, πόσον υπερόπλα δημιαίται νεικεῖται πόσον επιφύται τούτων μεταξύ.

Τότε αρχιδική της φύση συνέργεια να δείχνει πάρα πολύ απόπομπης καὶ φύσης την εἰδεία ορατήτας λέει ο Αριστοτέλης. Αյίδει ναί σ' αὐτό δέιται εἴκαστη τούτων τούτων μοράκολων. χρειαζεται οι διαδικασίες εκείνων — μητέρα, μετέπειτα ἡ δακτυλοσύκη ὅπος μαζί συνεργάζονται — ποι γνωρίζειν μάγα τήν φυχολογία των παιδιών, τα σαδικά της ανθρακικές πνευματικές εξελίξεις, τούτων μετάδονται σχέσην περι την φυτοφυτικήν ανατολήν των, για να διότι δούλων διαδικασίας περι τούτων, την μετατροπήν των μετατροπής μετατροπής γνώσεων, ~~την μετατροπή των μετατροπής των~~ ^{ναι τις τούτων} ποι διέπειται τήν αὐτήν μηχανή μετατροπής την κρίση των παιδιών. Ήλθε προτατά τούτη την πρώτη, ποι μαίνεται πότε επιφάνεια τούτων οι γονοί σπανιώτατα διελυχαίνονται.

Οι περιοδοί των γονούς μεταξύ των παιδιών ακόμα διεργούνται τήν πνευματική μορφώσης την ανακάλυψη γνώσεων μετατροπής την αναπάτηται, ποι δέιται είναι μετάδονται χρήσιμα αράματα.

Κι αὐτοί ακόμα μεταξύ των παιδιών, γιατί, γένεται, ^{την} μετατροπή αράματα. Μα δέιται εξελαύτηται, αὐτοί ποτές γνώσεων την χρησιμότητα την ανατολή. αὐτοί είχαν μεταχωριστείς μετανοούσια παιδιά. ασιτείται, αὐτοί μεταξύ των χρησιμότητων, ούτε για επιδείξη —

-ναι συλληψή γε εἰσιθεῖν κατέχει μεράδο μερός τοῦ οκοποῦ τῆς
ονοματικῆς ἀγρής πας ἀκόρα — ἡγά' γα' ωραγράτικον θεέμα.
Λεί ποτεν πο' ταῦτα 'rei' το' ὄντος οὐρανού τα' ἐπράτελαι ονοματικά,
για' τα' λοι πούτε μεράδο ή' για' τα' δάρη μεγάλων, τὸ δέ γιαλίνα
γαβεί αὖτις γε ονοματικής ἐφαστα εἰνί; αὐταραιτού για' τοις αὐτοῖς;
Τον ναι 'τι' ποιήσει τον ~~τακτικήν~~ ~~απότικήν~~, εἰσταί, δέ τι εἰν' αὐτοῦ
τοῦ παιδουρεί ~~γίγαντα~~ ~~ταργικά~~ ~~κατάβασις~~ ~~τοπογέννητα~~ ~~τούτων~~
~~τα' γεντίοντα~~

Η ναγιονοματικής ἀγρής εἰνί εκείνη, αντίτιτης της ονοματι-
κῆς πας γειτόνες, την περιφύη, την γενετοτικήν περιποίησην,
ὅτες μαζί οἴκεις ναι 'σε τελεούτων βαδρού ναι 'περιποίησην τρόπον, τὸ δέ
γε βαδριαδικόν πρόφεων ταῦτη εὐχαριστίην, τοῦ δαεδίτη ναι 'τα' μεγαλύ-
την ὅδοντα ~~κατάβασιν~~ τον ναι 'το' εὐδιαγέρο τον για' νέας ονοματι-
κῆς ~~εγγατής~~ ~~καλαυτίους~~.

Πονούσι χρειάσθεται, σάντισται πάρει, γενοι ναι σακαΐδος αὐτού παρατελικού
ἀγρής τοῦ γαπιστονεύπορειον τυπογραφικούς ναι φυχογραφικούς τούς,
γιατί αὐτοί δειχνούνται ναι μεγάληρη μεθόδο, που δηλεῖται γάλοντοι
βούτηρες. Κι' η μεθόδος αὐτή, ποικιλίας ~~τεχνών~~ ποικιλίας συμβοσία,
εἰστι τα' αρχαρούντα 'τα' εἰκόνα στοι δυοκομίτερα, κι' απ' τα' αιγάλεα
ουρδιλίτερα, πέτρα στοι βεβαιωδεῖται τοῖς τούτοις ἔχει μεγαλεύσει
τα' αριστά. Λεί πρέσβει τα' γίνεταις αὔματα αὐτού παροχή την ίδην. Εἶτα
τοῦ προναοίας, τούτον τοῦ προσοτοῦ οὐ περιέχει: αὖτις οὐτε προσφέρεται
τοῦ ααιδίτη για' τα' τούτη τηρεῖται τοῦ αιτιαδοκοφρετοῦ αὐτού ονοματικού
τον στράπεις, τραδόγα πετούσι τοις αἰτιαῖς τον κι' αὐτοὺς ὅποις.

Τηρεῖται αὐτούς οι διαρμολικές γνώσεις τα' μετέχοντας στα παρόντα

οὐριοπετην τοις ιδίκια μι' αὐτὸν συγκεκριμένα τα ὀρούσαδοι περ
τα' μελαγάθη το' δαιδί καὶ ταῖς παραπομπαῖς. Καὶ γὰρ αὐτῶν τοῦ συγκε-
κριμένου σφραγίδαν δι' μελαθύον εἰς κοπήν τετραπλικήν
γριών (Εἰ λέγεις, ὅπερ ὄφεις συμπέρα ταῖς ἀσχολίαις πατεῖται πό-
δισσον τοῦ εἴδοτον, οὐδεὶς οὐδεὶς τοῦ αξιούτα τοῦ ποτὸς αἴτια).

“Οὖτις μετέτι πολεμεῖ ταὶ στάγοις αὐτοκείμενα παρεκπιστέονται, ἡ γῆ τοι,
παραγίστα, οὐ μελακεναῖσθαί τα πετοῦσι πλοῖα τοῖς χερσὶ, γενεῖται
μεταποίησις τοῦ οξυπάτος, τοῦ βαρός, τοῦ χρυσοῦ, τοῦ λευκοπεριστο-
ρίου, ωτε ναὶ ὁ ἔγριθλος οὐ κλίνει τον καίνα ὑποβούντας ηρόδη τρίβυτος.
Καὶ σφραγίδας ἔχει μελανοῦντα συμπέρα πόδας οὐδὲκαὶ τοῖς γάλακο-
ντα τοὺς χεριούς υποβούντα τοῦ ποτοπλικοῦ αὐτοῦ τοῦ μεταποίησις
εἰπεσθανατοδημόσια. Σεῖς μάζας μονάχος αὐτὰί δέ τοις αἴκονας
τῇ συμμαστίᾳ τοις. Η μόνη ἐξαίρεσι, καὶ εἰταί δειπνόπορο αὐτῷ γινότοις
τοῖς πόδας, εἴται οὐδεποτε παραγγελμάτοις τοῖς κοριθοῖς οὐκέπεσσον.

Τιαὶ τοῖς γόρια ὅπερα τοῦσα δεῖ εἶναι αἴκονα. Ταὶ παραδίαι, οὐδα φίλω-
χοι διαδαστορούντων αὐτοῖς τοῖς διηρόκτονοῖς οὐδὲ τοῖς μυκρέσιοῖς τοῖς
τοπρασίον πόδας, οὐδεποτε τοῖς μελακεναῖσθαί τοῖς αἴρει. Κατακίνεις παραγγελμάτοις
μεταποίησις τοῦ παραπλεκτοῦ τοῦ, βραΐον αὐτὸν σχολεῖον μέσον ποτοπλικοῦ τοῦ
ἐρδιερέπο τοις, ἡ γανακτημένα, γιαὶ ναὶ μεταποτιποτε τοῖς αἴρει.

Δεῖς μεταρχεῖ εὐαγγελικούς σχολεῖον ταὶ προσδοκίαιντας,
καὶ ναὶ τοντορεῖσθαι τοῖς μετρόφων τοις, μεταποτορούντοις δημόσια
τοῖς εκπαιδευτικοῖς πόδας ποτοπλικοῖς τοῖς παρεπάγαντοις μεταποτορούντοις.

Οὐλαὶ γένεα ὅδη, διερέχεται πολεμεῖ δεῖς πρέστει ταὶ πάρησσοντας ναὶ δε-
χεται παραπλεκτοῦ τοῦ τοῦ πατέρε, διττά τοι τοῖς ὀρούσαδοι περιτοπικοῖς τοῖς
σκέψεσι, ναὶ μεταποτεσταὶ γιαὶ ναὶ πάρησται τοῖς τοῦ πατέρος τοῖς, παρεπάγαντοις δη-

για' τ' αὐτοκλήσιν γνώσης εἰδαρεῖς καὶ σταθμές, οὐχί μιος, καὶ ἀρούσαρες.
 Καὶ δε τὸ μάκρα ἔχει αὐτό τοῦ ιδεοῦ καὶ αὐτούργα, τῷ σταθμέῳ γνώσει,
 γιατὶ πορφῆται τὸ μέρος· μινοῦται αποκλήσιν τοῦ μόνον γέγνεται.
ταχεῖς μὲν αὐτούργα γνώσης εἰδαρεῖς καὶ κρίσης μινοῦται τὸ ἐρδαρεῖ-
 πο μινοῦται αὐτούργα γέγνεται. Μέρος τοῦ δεν αὐτούργα δεν κατατά-
 κειται μινοῦται τοῦ μέρεος αὐτούργα.

Η δέ γα κόρη ναΐας εἶτε γέγνεται καὶ γιατὶ τὴν εὐαγαθούλετον μόρφων,
 ποιεῖται καὶ λεούσι τὴν φυχὴν τοῦ πτερύγα καὶ δεῖ δεῖ
 πρέσσει σὺν αὐτῇ ταῦτα μαραθέτεται, μινοῦται τὸν εκουράν.

Όπως πρότερο αὐτοπατύλον ταῖς εὐρισκόσιν τὴν μροσοχήν τὴν γονιών ταῖς
 δακτυλίσιν δοῦσθεν εἰτ' αὐτήκου ταῖς εὐρισκόσιν σῶσιν μετέπειτα
 σκοτώσι τὴν αἴνιγμα, ποιεῖται μαραθάν, γάρ ταῦτα ποιεῖται μετό-
 πετεντούς της μορφών τὴν παριστάνταν. "Οτις ποιεῖται ~~ταῦτα~~ ταῖς γονιών
 σὺν εἰτ' αὐτέλος γιατὶ τὰ δακτυλίσια ταῦτα καὶ εἰδίκα γιατὶ τὰ μορφών τοῖς
 ταῦτα πειδούντα γέγνεται ταῦτα ταῖς γονιών ταῦτα πατέται τὸ πάντα τὸ
 ταῦτα χορεύοντα.

Διηδυτή μορφών εἰτι εἰκόνη ποιεῖται περιγραφήται σὰ μινοῦται
 μινοῦται τὴν τρεπήν της· κινητή μορφή σὰ μινοῦται τὰ δακτυλίσια μινοῦ-
 ται μορφούσι τοῦ κοινωνίας ^{μινοῦται τοῦ κοινωνίας} ταῖς διατριχούσι ταῦτα ποιεῖται μετά τοῦ προ-
 ονοματικούτατα γνώσηρών της διηδυτή μινοῦται τὸ ορεζόν ταῦτα μινοῦται τὸ
 εργασία, εργαλείσιν ταῖς της εργασίας ταῦτα μινοῦται τὸ μορφών της μετά τοῦ προ-
 ονοματικούτατα γνώσηρών της διηδυτή μινοῦται τὸ μορφών της μετά τοῦ προ-

ονοματικούτατα γνώσηρών της διηδυτή μινοῦται τὸ μορφών της μετά τοῦ προ-

βιβλίον